

Broder Ruus, thet är, Brodher Ruuses historia eller chronica. : Huruledes han vthi ett clöster hafwer tient siw åhr för en kock, och hwad han ther bedrifwit hafwer, förmerat medh een annan liten histo

1655

EOD – Millionen Bücher nur einen Mausklick entfernt! In mehr als 12 europäischen Ländern!

Danke, dass Sie EOD gewählt haben!

Europäische Bibliotheken besitzen viele Millionen Bücher aus der Zeit des 15. – 20. Jahrhunderts. Alle diese Bücher werden nun auf Wunsch als eBook zugänglich – nur einen Mausklick entfernt. In den Katalogen der EOD-Bibliotheken warten diese Bücher auf Ihre Bestellung – 24 Stunden täglich, 7 Tage die Woche. Das bestellte Buch wird für Sie digitalisiert und als eBook zur Verfügung gestellt.

Machen Sie Gebrauch von Ihrem eBook!

- Genießen Sie das Layout des originalen Buches!
  - Benutzen Sie Ihr PDF-Standardprogramm zum Lesen, Blättern oder Vergrößern. Sie benötigen keine weitere Software.
  - *Suchen & Finden:** Mit der Standardsuchfunktion Ihres PDF-Programms können Sie nach einzelnen Wörtern oder Teilen von Wörtern suchen.
  - *Kopieren & Einfügen:** Text und Bilder in andere Anwendungen (z.B. Textverarbeitungsprogramme) einfach kopieren und einfügen
- *Nicht in allen eBooks möglich.

Allgemeine Geschäftsbedingungen

Mit der Nutzung des EOD-Services akzeptieren Sie die allgemeinen Geschäftsbedingungen der bestandshaltenden Institution.

- Allgemeine Geschäftsbedingungen:
<https://books2ebooks.eu/csp/de/nls/de/agb.html>

Weitere eBooks

Schon fast 40 Bibliotheken in mehr als 12 europäischen Ländern bieten diesen Service an.

Finden Sie weitere Bücher zur Digitalisierung: <https://search.books2ebooks.eu>
Mehr Information unter <https://books2ebooks.eu>

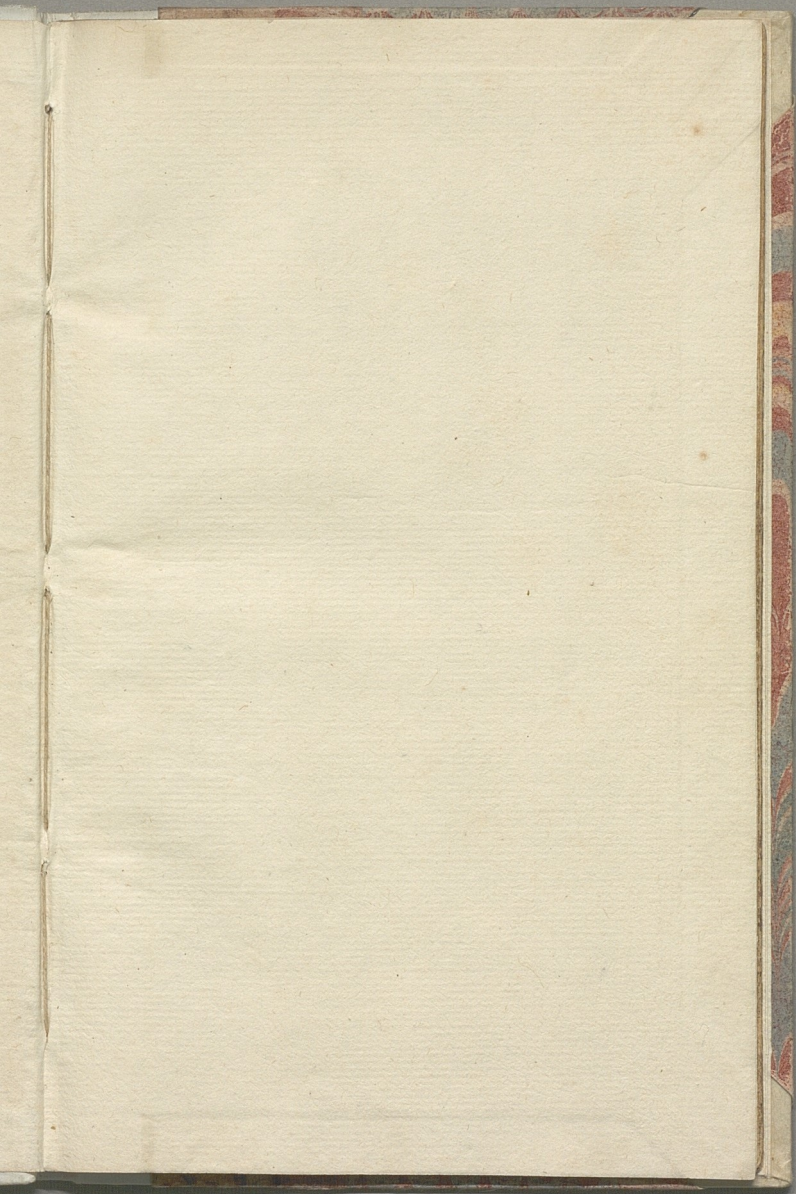

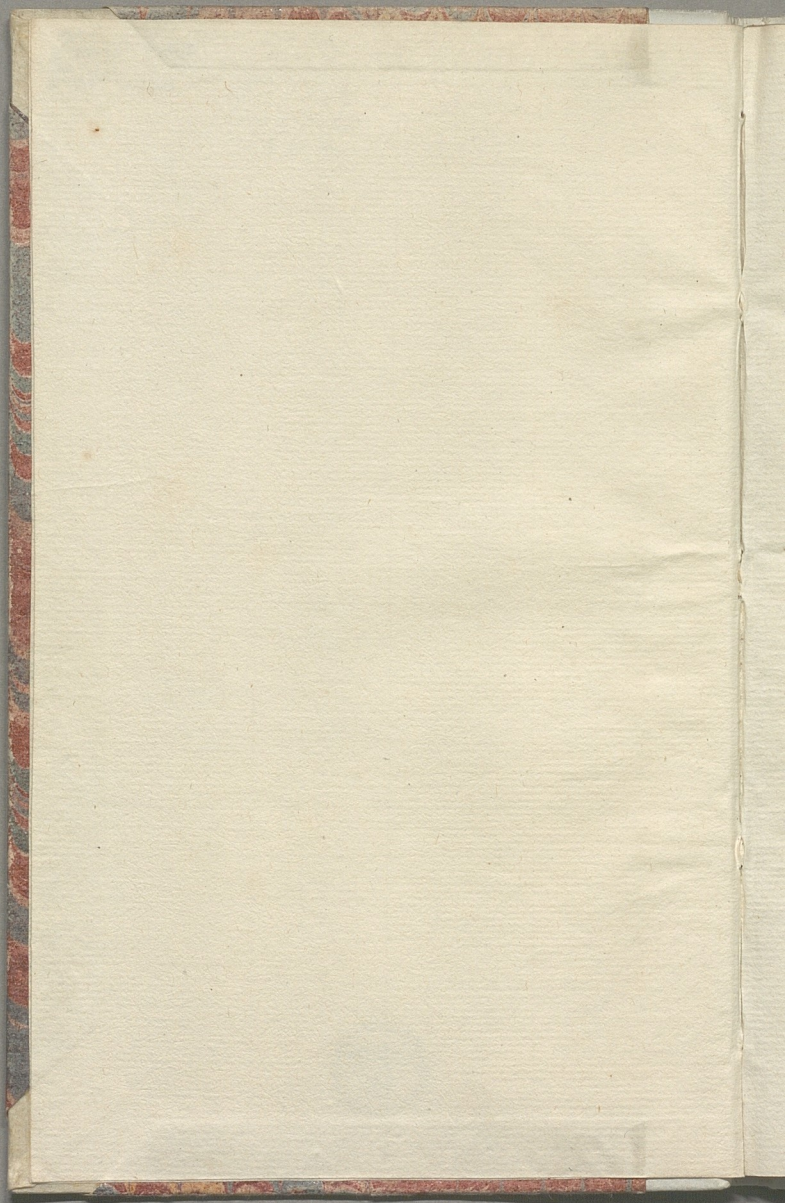
Folia 1200.
Blitt. 1200.

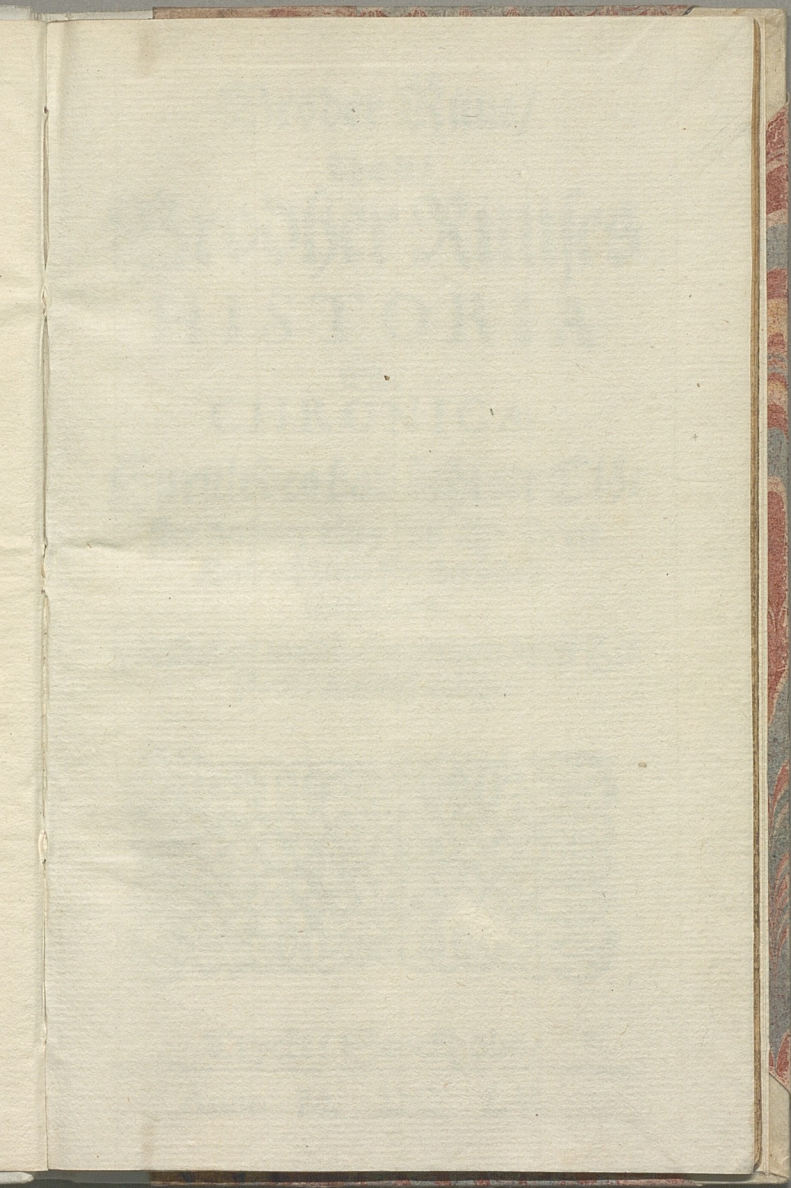
F-1200

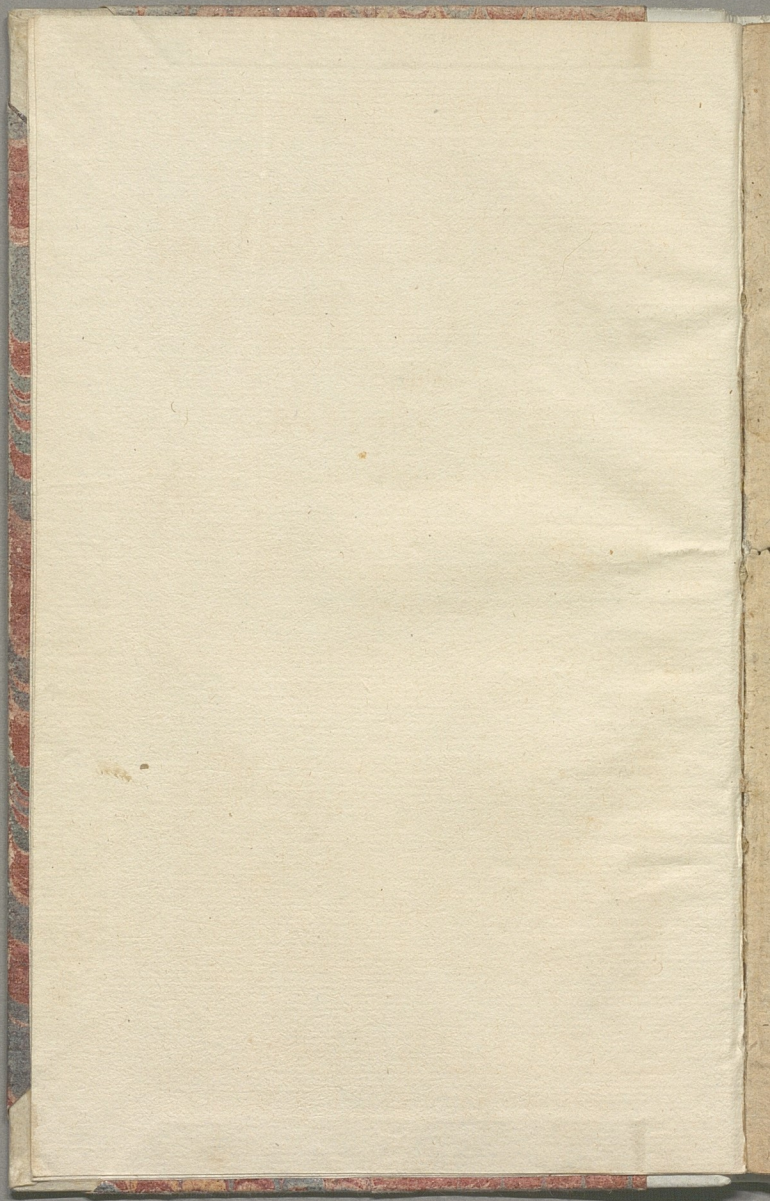
1865

Broder Ruus/

Thet år/

Broder Ruuses

HISTORIA

eller

CHRONICA.

Huruledes han vthi ett Clö-

ster hafwer tient sin år för en

Kock/ och hvad han ther bedrif-

wit hafwer:

Förmerat medh een annan liten Hi-

storia/ Lustigh at läsa.

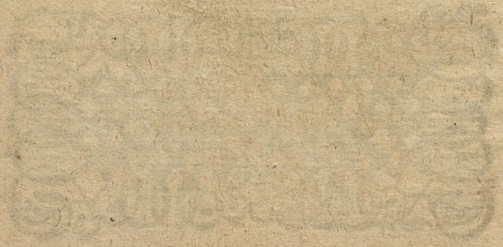
Tryckt i Stockholm/

Anno M. DC. LV.

Robert James
HISTORIA

CHRONICA
Genealogie der Herrschere
des Reichs der Niederlande
von 1568 bis 1648
von Robert James

Typis Johannis

Anno M. DC. LV.

Et Clöster lägh vthi en Skogh/
Från Köpstadén på itt fremmand Boor/
Ther vthi wore Bröder många/
Som ther ock hade varit för länge/
Swarte Kappor war theras drächt/
Ther war ibland aff alsköns Slächt/
Wille then ena dricka in til sin/
Så badh then andra sittia til tw/
The drucko tiffamman/ey war them trång/
Så länge man ringde til Ditesång/
Hoods hwaritom och enom skulle man finna/
Besynnerligh een hederligh Dwinna/
Som ladhe hans Kläder/och redde Sång/
Hon ströf hans Kappa och klädde hans drång/
Theras höfswiska Leswerne Dieswulen sågh/
Dch kom fulsnart för Porten at stå/
Han sade sigh at wara Dienstalööb/
Han låg ock som han swärliga frööb/
Fåbleff han latin i Porten in/
Ther flydde han sämedh lämppe och sin/
Abboten länthe honom Huus/och sätten til bord/
Dch sporde honom medh thessa ord:
All hwad han kunde beställa och göra/
Om han kunde tröfka eller föra.
Han sade: Jagh är en Kockedrång/
Jagh kan ock rätt wäl reedan Sång/
Dch hämpta een Kona och leggia ther i/
I sådana Konster är iagh lärde frij/
Jagh kan och tappa gott Döl i Krinus/
Dch skänctia ther aff til dager är Lins/
A ij

Jagh

Jagh kan ock så wäl tiggba still/
 Ther som man fördoit hafwa wil/
 I Elöster at tiena hafwer warit min ijd/
 Til thenna dagh aff Barndoms tjidh.
 Abbot han sporde/huru är ditt namn/
 Jagh hörer wäl tu kane göra gagn?
 Käre Herr Abbot/Jagh heter Ruus/
 Så kalla the migh i Stegerhuus/
 Abbotten rectte Ruus sijn hand/
 Fogh honom i tienst strax på stand/
 Han badh honom in til Steger set gå/
 Och ther skulle han gifwa acht vppå
 Hwad Abbotten sade honom til.
 Ruus sade/Jagh ther göra wil/
 Ther skurade han Brytor och twättade Saat/
 Och halp flux til at reda Maat.
 En tjidh så Abbotten war til påß/
 Och wil så wända sitt Tjinneglasß/
 Lät han Ruus aff Steger set hämpa/
 Han kom wäl snart/lät ey förlånet a/
 Hwad är eder wilia/Herr Abbot kår/
 Hwad skal iagh göra/nu står iagh här?
 Tu skalt of hämpa glade Gäste/
 The skönesta och vthaff the bäste/
 Hwar är ikänd/hwem wille i hafwe
 Ther til/at i kinne snora hennes kraswe?
 Bthi then Dynn/ther boor een Dwinna/
 I Affton tu kommer/är hon full inna/
 Sena/at iagh hafwer sändt tigh tiit/
 Jagh henne strax/och fslg henne hiit:
 När Affton kom/som Abbotten sade/
 Ruus hans ärender i hugen hade/

Så snart han til thenna Qwinna kom/
Hon hölt sigh tuchtrigh / hon hölt sigh from/
Togh henne subtiligen widh sin Arm /
Dch satte henne wackert i Abbotens Karm/
Han ledde henne fram/han låt en aff/
Förr hon siel fatt på Abbotens Staff/
Sedhan låt han strax äth Rökstet stå/
Dch pyntade wäl i hwar en wrå/
Om morgon the slijkest togh han wara /
Dch solgde henne heem för vthan sakra/
Aha/huru Abboten han war gladh /
At han hade fått så kosteligh maat/
Han tackade Ruus hwar han honom sågh/
För thet han kunde wis budh vthgå/
Så gjorde Ruus moor Munckar alla/
Han war til red; hwem honom wil kalla/
At dricka / skänckia och hämpa Qwinsolet /
Aldrigh singe the en sådan Tolet /
Sådana syncker medh många fleera
At bruka/war Ruus ses begära/
Förr låt han aldrigh aff at fara/
Han hade them alla i sin snara.

En tijdh som Ruus i Stegerstet kom/
Rocken begynnte at see sigh om/
Han sporde hwar Ruus hade varit så länge/
Om thet war seedh aff gode Dränge/
At låta sin Mästare allena stå/
När gagn skulle göras och hållas på/
Han slogh på Ruus at han sigh steet/
Men Ruus bleff rå redeligen wredh /
En mechta stoor Kettel på Selden stodh/
Han södh wäl fast/ty Selden war godh /

Dch ingen war Stegerfer så när /
Som wisse hwad the brukade ther /
Nuus tagher sin Måstare widh sin Hand /
Han lyfter honom vthi then siudande Pan /
Dch gjorde honom ett skalck achtigt snedh /
Wände Arssen vp och Husfrud nedh /
Nuus lopp aff Stegerfer medh en hast /
Han slogh sina hānder / han ropade fast /
Leet ynckeligen medh suck ān och grāt /
Huru illa thet war hans Måstare gāt /
Huru ledes han war i Kettelen skērat /
Dch hade sigh sielff skamligen mōrdat /
Abboten kom medh Munckarne alla /
Then tiidh the hōrde Nuus sāt alla /
Dagho Kocken vp / slogo Wānet vth /
Skurade Kettelen wāl medh sand och flwē /
Nār thet war giordt i samma stund /
Fānckte Abboten en annan fund /
Han slogh på Dören medh en Stock /
Kallade Nuus til en Måstare Kock /
Besalte honom Kōsterngh medh Grytor alla /
Kerlar och Krukor huru man thet kunde kalla /
Ther medh wore Munckarne wāl tilfredh /
Dch wore glade at thet så ār skedt /
Han bleff ther as Kock itt āhr eller sio /
Tilfōrenne en skalck så wāl som nu /
Theras maat gjorde han så wāl at smaka /
Om Fredagen så wāl som the andra dagar /
All Faston igenom liika så /
Ther gjorde thet Flor han tasta på /
Medh Yster / Smōr och myck in Spāck /
Som Abboten fylte vthi sin Sāck /

The blifst och hans Bröder alla/
The monde Ruus en Mästare kalla/
Når Abbotten sådan konst förnam/
Han fick en bättre Wilie til han/
Betänckte hwadh rådhan kunde finna/
At han kunde Ruus i Elbstræt binda/
Therföre kallade han honom och spodre them äth/
Medh alla sina Bröder ynckligh låat/
At han wille thet i sinnet skrifwa/
Annamma Kappan och Broder blifwa/
Thet gjorde the Bröder til Ruusen all/
Så lyckades them i sådan fall.
The meente the hade plögar rätt/
Allså fick Ruus så bättre bested.

— Efter några dagar hände sigh thet så/
Broder Ruus han monde i Portehwset gå/
Han kaste sin Kappa/han satte sigh nedh/
Han arbeta så/han swettades wedh/
Dch intet annat än Knöplar gjorde/
Når någon kom och honom äthsporde/
Hwad han wil medh the Knöplar göra/
Han stodh på turr/han wille en höra/
Giorde Knöplar fleera större än små/
För samblade them all vthi een wrå/
Sedan bandt han hwar Knöpel widh enda
Medh hast/och til sin Kammar sända/
Han hängde them vppå een stitta/
Han wiste wäl the skulle blifwa nytta/
Når Munckarne kommo och äthspordes/
Hwarföre Broder Ruus the Knöplar gjorde/
Han swarade them/och sade så/
Jagh meente i skulle thet sielff förstå/
A iiii

Wår Regel hon sågher thet må en wara/
 At någhon Brodher skal Arbete spara/
 Thenna gerning gifwer ingen löbn vthan last/
 Thet troor iagh wist och håller fast/
 Jagh tagher migh sådana syfla til/
 At iagh en orkalös gänga wil/
 Thendagh kan komma och kan wål stå/
 Man glädies at kunnna the Knöplar få.
 Thet stedde thet effter någon stund/
 At Kyrckie Prioren wil måtta sin Hund/
 Så låt han Abbotens Kona hämpa/
 Hon kom/lijter låt Abboten wånta/
 Hans glädie och lust hon war wål stoor/
 Medh alla the Brodher vppå sitt Chor/
 Som frögden war så sörst och bäst/
 Så bleff Abboren Priorens gäst/
 Han togh sin Kona frå honom medh macht/
 Her Abbot/lade Prioren/fahren sacht/
 Skal iagh sådant spott nu liidha
 Aff edher/Thet skal migh myckit förtryta/
 Prioren gick strax aff sitt Huus/
 Och hölt sigh sedhan til Broder Ruus/
 Han klagade sin nödh medh gråtande tåra/
 Broder Ruus tackade Prioren swåra/
 Och badh honom hämpna sin orätt/
 Han måtte icke dricka thet så slätt/
 Prioren sade: Kåre Broder Ruus/
 Thet hånge Knöplar i edart Huus/
 Låt migh then bästa thet hånge ibland/
 Så och mina Brodher vthi sin Hand/
 När Abboten sinnger Benedicite,
 Jagh skal honom swåra/Han skal så wett.

Broder Rnus sade: Thet wil iagh göra/
 Håmpner orätt/Låt migh thet höra/
 Så fingo the Knöplar små och stoor/
 Så många som stodh på Priorens Chor/
 Medan Prioren gick och redde sigh til/
 Så gjorde Broder Rnus ett annat spel/
 Han gick til Abbotten/och sade medh haat/
 Huruledes Prioren beredde hans Maat/
 Han fick honom Knöppel och Staffi/
 Wille han än flere hafwa haft.

Här slår Munkarna hwar annan medh
 Knöplar/och Brodher Rnus fastar en
 Bänck ibland them.

I M Natten thet ringde til Ottesång/
 Ryrckiewägen han bleff full trång/
 Abbotten och Prioren the tä möttes/
 Och hade tu seedt/huru the tä stöttes/
 The sparde hwarcken Jon/Jeppe eller Rnut/
 Broder Rnus han släckte Ljuset uth/
 Och lät them nappas som the kunde bäst/
 Ther wanckade så mången stolt Rinhäst/
 Broder Rnus lät sigh intet förtrysta/
 På Taaker monde han snart löpa/
 En storan Venck/then war full stark/
 Kastade han ibland them medh en fart/
 Han baar them Ljus/han lät them see/
 Ther war icke en/han ropade wee/
 Han åthskilde them medh stoor list/
 Förlikade them strax/och thet war wist/
 At hwar skulle behålla hugg han hade fått/
 The hade hwar annan troligen nått/

Ther efter skulle Abboten för sig
Behålla sin Kona förvthan swick/
Men Prioren skulle om landet gå/
Hwar han sig kunne een annan få/
Då fick Broder Ruus medh sådan snack/
Sin Knöpel igen/medh myckin tack.

En Tijdh war Ruus aff Elöfret gått i
När thenna stridh war öfwerstädt/
Siälur at fånga giorde han sin flit/
Ther war hans lust/hans tijdhfördriff/
Påwägen i skogen hoos een broo/
Wonde Elöfsters Bondes feeta Roo/
Huru snart Broder Ruus Konen kländel/
Treen fierdingar på ett Trää han hängdel/
Then fierde han til Elöfret förde/
Kastade i Kettelen och slux omrörde/
Så snart kunde man ey Duken bredhel/
Abbotens Maat bleff likwål rede/
När Elöfsters Bonde sin Roo igen wäntel/
Dch tijdeligen begynte förlängtel/
Han wändte henne i Timar två/
Men ingen Roo kommo heengå/
Then fattige Mannen gaff sigh illa/
Han wiste aldrigh hwart han wille/
Han loyp åth skogen hasteligh så/
Dch meente han skulle sin Roo ther få/
Iw meer han leette/iw mindre han fick/
Så länge then mörckta Natt på gick/
At han icke sågh/hwarcken Fotel eller Sää/
Då slapp han i ett gammalt Trää/
Dch tänckte ther Daghen at förbiida/
På ther Blswarna icke skulle honom slita/

När han så stodh/ ey mycket gladh/
 Sågh han ther stickea sigh i een radh/
 En mächtig/ sträckeligh Helsingis skara/
 Lucifer monde then yppersta wara/
 Han satte sigh neder på en Stool/
 At kalla tilsamman han besoh/
 The Diestar i werldenne besalning hade/
 Beswika Folck/ och göra them skade/
 Retenskap wil han ther höra/
 Hwad hwar och en aff them monde göra.
 Beelzebub kom för sin Herra/
 Herr Lucifer wille i nu höra/
 Tilsamman hwad iagh hafwer giordt/
 Sedhan iagh drogh aff Helsingis port:
 Ther wore kärliga Bröder fyra/
 The hade hwar annan aff hiertat kåra/
 Theras kärlichheet och goda wilia/
 Ingen werldzens menniska kan åtstillia/
 För iagh kom medh mijn treska fund/
 Theras kärlichheet skilde iagh i samma fund/
 Then ena slogh then andra ihjäl/
 Herr Lucifer gjorde iagh icke wäl?
 Lucifer sade: Tu säger godh snack/
 För sådan gerningar bør tigh taek.
 Thernäst kom Mäster Astharet/
 Hans sinn står meer til ondt än godt/
 Sin Herra Lucifer gjorde han åhra/
 För honom wil han nyia Tjändender bära/
 Herr Lucifer/nu skole i weta
 Hwad iagh hafwer giordt ey länger leta/
 Hoos Herrar och Förstar hafwer iagh warit/
 Jagh haar ey konst eller arbete sparit/

Förr iagh hafwer them tilsamman förde/
Ett stort Perlament hafwer iagh giordt/
Then ena then andra til förderfwa
Twee tusend Siälur wil iagh förwerfwa/
Och föra them in för edher Foot/
Herr Lucifer/ Herre blifwer iagh icke godh?
Ja/Måster Ashtarot/sade Lucifer/
Gör tu thet/tu blifwer en wärr.

Asmodeus fram löpande kom/
Strax i then samma tima rum/
Han föll vppå Knäa/en annat torde/
För Lucifer sin Käenskap giorde/
Herr Lucifer/ Herre iagh säya wil/
Min Synle haar warit til Dobbelspel/
Hwar två såto och dobbla för sigh/
Then tredie war iagh wisslerligh/
Falska stanser iagh them strax gaff/
Iagh wiste min fördel wäl thet aff/
Es för Sex, Zines för Duus,
Och Tres för Quater i många huus/
Om Natten förr itt Liws war brändt/
Iagh hade wäl siw til Helfwetis sändt/
Iagh lagade så the bleswe en styrde/
Förr än then ena then andra mörde/
Lucifer gaff honom myckin tack/
Ty han hörde thet ett lustigt snack.
Then ganste Matt/iagh linger en/
Hade the Dieflar ett sådant Key/
Then ena til then andra frå/
Ingen aff them måtte doch bortgå/
Förr Käenskap war aletsamman giordt,
Hafwer här ingen hördt eller spordt/

Sade Lucifer/hwar Ruus må vara/
Iagh saknar honom ibland thenna skara/
Strax i thet samma Dgnableck/
Lucifer tijdender aff Ruusen fick/
Han kommer här trädande medh en fart/
Herr Lucifer/iagh hafwer intet arbetet spardt/
I Helsinget låter jw måat blifwa reeda/
Ther til wil iagh min Abbot bedia/
Medh sina Munkar skal han tijt fara/
Iagh hafwer them alla i mijn snara/
Herre/låter eder en förlänge/
Men reeder strax til edher sänge/
Full stackot en tijdh ther til skal blifwa/
Iagh wil them alla til Helsinget drifwa/
Når Dagen kom och Natten skredh/
Lucifer strax åth Helsinget redh/
Medh alla Dieftar the hoos honom wore/
Ther war en stoor otaligh skare/
The giorde buller medh stoor skrål/
Aldrigh hörde man slika prål.

Men Bonden som i Trådet stodh/
Sin foos han strax åth Eldstret loy/
På Abbotens döör han klappade fast/
Abboten låt vp alt medh en hast/
Och sporde åth honom hwar han wille/
Herr Abbot/iagh säger eder aff een Gille/
Som Ruus hans Ruck/wille honom göra/
Ther til monde Lucifer myckit föra/
I Helsinget/medh myckin stit/
Iagh säger eder/Komma i tijt/
Ehuru thet går medh Döl och Maat/
Alt så i ther itt Tanners badh.

Når Abboten hørde sin Bondes ord/
Han togh honom in och sätten til bord/
Honom stort tackade och war full gladh/
At han hade sagdt honom sådan råd/
Sina Bröder låt han tillsammans falla/
Kungiorde sådant för them alla/
Han badh them göra ånger och böot/
För the the hade brutit Gudh emoot/
The begynte strax at låsa och svinga/
Och tiente Gudh medh hierta och tunga/
Och badh them hielpa aff theas nödh/
At the motte vnd fly theu ewiga dödh/
Strax låses Messor vthi Gudz Huus/
Abboten sände bodh effter Broder Ruus/
Han skal til honom i Kyrckian komma/
Han kom/ther gjorde han liten fromma/
Når Presten wille om Gudz Ord tala/
Ruus wille ey längre i Kyrckian wara/
Han lopp fullsnart åth Dören vth/
Abboten fick om hans Kappe strut/
Han drogh och sade: Jagh säger tigh/
Tu full Diefwul aff falsk och swit/
At tu tigh skapar vthi en dödh håst/
Tu hafwer of warit full onder gåst/
Ther vth för Kyrckian skalt tu stå/
Tu skalt och ické hádan gå/
För iagh gifwer Orloff ther til/
Betänck nu hwad tu göra wil/
Tu skalt ock ingen skada göra/
Jagh wil tigh bättre rima Calus höra/
Ruus han gjorde som Abboten bödh/
Han bleff en Håsi/och han war rödh/

Så måtte ther alla Rungarna see/
 Han war en Diefwul/så så han wee/
 Abboten badh honom fara bort/
 Til annan stad/han wiste ey hwart/
 Han skulle sigh skynnda/och wara ey seen/
 Och aldrigh komma i Elöfret igen/
 Kuus gaff itt skäl/han drogh sin koos/
 Then alzmectigh Gudh bewara oss/
 Han drogh sin koos til Engeland/
 Ther giorde han plas hoos qwinna och man/
 I Konungens Dotter han sedhan foor/
 Giorde henne stoor pijna som iagh wäl troor/
 Hennes Deyelighcet han snart förwände/
 Ther war intet många som henne igen kändes/
 Konungen fullsnart tå hämpta lät/
 Så många Präster och Elöftermän godh/
 Vthi hans Riike och vthan landz/
 Endoch äth ingen ther på fans/
 För hwilken Diefwulen wille wjka/
 Han achtade flera så beswika/
 Han bleff äthspordt i samma tijdha/
 Hwarföre han wille ey förmaning lijda?
 Han swarade: Dat ys för dy/
 En Elöfterman är iagh som i/
 Broder Kuus är iagh rätt nåmder/
 Vthi ett Elöfster är iagh wäl känder/
 Han sade them ock gott besteed/
 Om hans Abbot/och huru han heet/
 Kommer han icke hit medh migh at tiffwa/
 Så skal migh aller ingen här vthdrifwa.
 När Konungen sådant siel hēra/
 Ett Bodh lät han strax reeda göra/

Ther sände han strax i Saxeland /
Han leette så länge han Abboten fand/
Han fick honom Breff och Romingens ord/
När Abboten satte öfwer sitt bord/
Abboten låås strax Romingens breff/
Hörnam hwad skalckheet Riis bedreff/
Han gjorde sigh reeda strax på stand/
Och fölgde ther Bodh i Engeland /
När Abboten rå til Romingen kom/
Han sågnade honom wäl/ty han war from/
Hwad kan iagh ther aff såna meera/
Han lär honom gansta wäl tractera /
Sedan sade han Abboten sijn nödh/
Huruledes hans Dotter war när dödh /
Han badh medh suet och myck in gråt/
Abboten skulle finna gott råd/
Dieswulen aff hans Dotter at driifwa/
At hon finge boot/och blifwa i lifwe/
Han lofwade honom ther för myck in gåfwa/
Så myck it Abboten sielff wille hafwa.
Abboten sade til Romingen så:
Edher Dotter skal sielff för migh stå/
När then Jungfrwn för Abboten kom/
Full illa gaff sigh Broder Riis ther om/
Abboten sade: Hey nu/ Hör tu
Broder Riis/hwat åstu nu?
Riis sade: Herr Abbot/iagh är här/
Jagh wille i wore migh ick så när/
Så begynre Riis högdre at skriika/
Strax härvth/nu måtte iagh wiika/
Abbotten sade/Jagh binder tigh/
Kom strax/och stat här hoos migh!

Bliff til en Håst/som tu war förr/
Tu skalt ey skada Folck eller Dör/
Bostap/ Skogh/ Ibsff eller Mur/
Eller någon annan Creatur/
Xuus gjorde som Abboten bödh/
Bless til en Håst/som förr war Rödth/
Hurn stilla han tå hoos Abboten stodh/
Matteman see/han war ey godh.
Konungen lofwade thenhimmelske Gudh/
För thet han hade bruttit hans budh/
Han lofwade för sin Dotter och sig/
At tiena Gudh ewimmerligh/
Så at han ey fick Maat eller drack/
Förr än han gaff Abboten mycken tack/
Badh honom begära hwad han wille hafwa/
Han wille honom gifwa gunst och gåfwa.
Då sågh Abboten vthi een Bräa/
En mycken stoor Blyhoop hwar han lägh/
Då taalte han til Konungen ock så:
Alldranädigste Herre/ kan iagh så
Aff thetta Bly/ther wil iagh höra/
Så mycken som Xuus kan en gång föra
På Ryggen/öfwer bärg och sand/
Til Elöster vthi Saxeland?
Herre/ther är nu min begära/
Elliest begärrar iagh nu intet meera.
Konungen sade: Thet skal så stee/
Annammer thet Bly som i ther see/
Kan Xuus thet ock altsamman föra/
Då skal thet altsamman edher tilhöra.
Abboten sade til Broder Xuus:
Thet ligger Bly vthi thetta huus/

Thet skalt tu strax til Elöfret föra/
Lät see tu kante ästadh nit föra/
Nu skynda tigh och war ey seen/
Kom snart och sägh migh swar igen.
Broder Ruus han lät äth wädret stå/
Tusend steppund blyh på Ryggen lå/
Thet förde han öfwer medh en fart/
Kom strax igen och war fullsnart/
Som Konungen öfwer Måltidh satt/
Och fiel sikh tå medh Abboten maat/
Broder Ruus in äth Dören kom/
Til Abboren sporde honom om/
Om han skulle Slottet til Elöfret föra/
Han wille thet gansta gärna göra.
Abboten sade til Broder Ruus:
Thetta Slott thet är ett Konungzlige huus/
Lät thet här obehindrat stå/
Tu skalt wäl andra Syßla få/
Iagh wil säya hwad tu skal göra/
Migh sielst skalt tu til Elöfret föra/
Förvthan all skada/förvthan all skam/
Bänder iagh tigh / at föra migh fram.
Abboten badh Konungen godh natt/
På Ruuses Rygg han sikh tå satt/
Ruus drogh ästadh/han war ey seen/
Förde Abboten til sitt Elöfret igen/
Och sporde widare Hwad skal iagh göra/
Herr Abbot/Läter migh thet höra?
Hwar skal iagh byggia/hwar skal iagh boo/
Iagh wänter migh aldrigh meera roo?
Abboten swarade medh alswars taala/
Iagh wil tigh thet ey längre förhala:

Icke länge här ifrå/iagh säger tigh thet/
Ther ligger ett skräckeligh öde städt/
Ther skalt tu boos i ewigh tiidh/
Dch aldrigh meera komma hit/
Eller någorstäds i annor land/
Tu skalt en skada Qwinna eller Man/
Tu skalt en skada Fiff eller Fåå/
Ey Hws/en Marck/en Stogh eller Tråd/
Eller någor annor Creatur/
Men liggia ther til Domedagh i lwr.

Broder Ruus gjorde som Abboten badh/
Han gaff ett skräl och drog åstadh/
Dch är han icke dragen sin toos igen/
Så är han ther full på thenna dagh ät.
Gudh bewara os allesamman tillijfe/
Dch låte Dieswulen från os wijfe/Amen.

Een amman lüten Historia.

S Adana Historier/många och fleera/
Kunde man wål förålia meera/
Om tiden thet så wille liida/
Du wil iagh til een Historia skrjida/
Ther aff man kan förnimma och see/
Huru Dieswulen ypränder Feld och wrede/
Bthi orognes barn som intet achta
Gud; Ord/och thet i wädret slächta.
E N Man som en war aff the bästa/
Herberga goda och onda Gåsta/
Bthi sitt huns hade han en Polder gäste/
Til alt ondt i huuset han sigh winlade/
Han gjorde them så myckit til meen/
Til ondt och illa war han en seen/

Stedde godt i hysset/han kunde en see/
At skalcheet/ondt så fick han lee/
Endoch han hade ett rumm inne/
Vthi en kammar war han til sinne/
Så hade han ther ett sådant stic/
Aldrigh war hørdt maken stic/
Så at aldrigh en Menniskia vthan sakra/
I samma kammaren til frid; kunne vara.
I then Tiden wore Munnckarna til/
Som vthdraga sitt ärende wil/
Så drogho the fram/och gingo så
Prioren och Munncken både två/
När the på vägen gingo fram/
För samma hysset the så kom/
Man kunne them icke hadan skilla/
Efter the ther herberga wilia/
Werdinnan pyntade Maat och Dricka/
Kammar och Sång / alt tilliika /
När the nu skulle til Sängen gå/
Och mörckret war vthi hwar vrå/
Och wille sigh så nederläggia/
Then ena han fick strax i Skägge/
Then andra han fick ock så mar gelund /
At han hårdt ropade i samma stund /
Then ena på then andra skylte/
At han sådan gerningar vpslyte/
Then andra swarade medh försträckt modh/
Tüga still min Karl/iagh hafwer nogh/
Iagh hafwer full min bestedna dech/
Om ty migh elliest troor wäl/
Medh samma the sigh taaltes wedh/
Han drogh then första ut han sigh skeede/

Ther monde man höra ynteligh klaga /
Hur illa thet war för Prioren laga /
När the förnummo i sitt sinne /
At thet war en Poltermennikin inne /
Dch thet samma nogh förstode /
Bthaff the strål och låte han hade /
Prioren slogh i hoop sina hände /
Ästu en Diefwul? Giff tigh till änne /
Tu onde skalst / förtyhan någon sakra /
Skal tu låta of i thenna Natt wara /
Ther til så ware tu still i hnis /
Så länge påkommer Dagsens liws /
Dch morgon til vårt Elöfster tåra /
Ther får tu weta hwad tu skal göra /
Then onde war willio gh / han drogh åstadh /
Dch gjorde som the honom badh /
Tåmonde han både åka och rida /
Dch lät sigh på thet snaresta lida /
Then samma dagh / i timar två /
Femtije mijl monde han gå /
När Muncken kom til Elöfster igen /
Ther wore the wälkomne som en wän /
Dch skole nu til Öbren instijga /
Ther sågo the Diefwulen slyga /
Bene veneritis Domine, Gardian
Sade / och lo gh öfwerthan /
Ther fick man honom nogh sampt höra /
Huruledes han monde rätt åthspöria /
Hwad han skulle i Elöfster göra /
Han wille honom thet yth tåra /
The swarade honom: Tigh man stille /
Wij were fullwål hwad wij hafwa wille /

Och wette ock hwad tu skalt göra/
 Här om behöfwes aller intet at röra/
 Tu skalt men göra thet som wi
 Hafwa wille/ och icke vndfly/
 Så länge tu här i Tiensten står/
 För än tu något Orloff får.
 Diefwulen swarade medh ödmuikheet/
 Thet skal alt blifwa bestält medh flit/
 Hwad i hafwen wille och begära/
 Är thet så / iagh thet kan låra/
 The klädde på honom een Rappa grön/
 Små Dielror omkring til sijn Eödn/
 At man kunde höra och wäl förnimma/
 Hwart rum han skulle wara til sinna/
 Thes förvthan en Herberga små
 I Köken/ vthi een mörcka wrå/
 Så snart kunde man ey ringa/
 Medh Skällan/ han war tilförenne inne/
 Och them århsporde hwad the wille haa/
 Prioren sade: Tu skalt nu gå/
 Taga näst Kruse/ och gack ästa/
 See til om tu gott Döl kant få/
 Han tager thet Kruset i sijn hand/
 Han ropade omkring Byn försant/
 Är någon tillstädz som hafwer gott Döl/
 Penningar sätter han i ett speel/
 Och så omkring in til at löpa/
 Ijka som han wil Hästar löpa/
 Så andes: Wilie i miigh gott Döl sälta/
 Jagh wil räknä eder stöna Penningar/
 Alltså gjorde han sijn bästa flit/
 At han bleff kändert hñt och tijt.

I Elöfret/nemliga i samma åhr /
 En illa smudrigh Rockpoicke war/
 Han gjorde honom så myckin förreest/
 I Poltermannekens Doo han skeer/
 Och hijt och tijt. hwad han meer fick/
 Starn/Lort/Distwain/sådant sljett/
 Thet monde han alt i samma wrå kasta/
 Sådant gjorde Diefwulen then ganska **Fasta**/
 Effer then elacke Horom wål badh/
 At han skulle sådan säfång gå/
 Så gjorde han tå myckit wårre /
 Steet hoopar flere större än smårre/
 Diefwulen tänckte i sitt sinne/
 Huruledes han kunde en wrede vppfinna/
 Han tager Poiken vchi sitt Belt/
 Han lyffter vpp förvthan hielp /
 Vppå stoore Dieltan höga/
 Thet monde han achta föga/
 Thet syndde han honom medh sådan lämp/
 Så migh Riis om thet war stämp /
 Diefwulen tagar ett Keep i sin hand/
 Han fråstar om thet duger til band/
 Han binder honom Händer och sin Foot/
 Alt som een små Knippa i hoop/
 Han lät sigh sansfårdigh inret förhast/
 Vand Drängen omkring wål fasta/
 Och gjorde som Riis/itt skälmiß nedh/
 Wände Arssen vpp och Hufwudh nedh/
 Kastan förveth och lät honom hängia/
 Thet tilrade han fring som een Gländ a/
 Diefwulen gick/och ynkeligen greet/
 Huru illa thet war Poiken stedt/

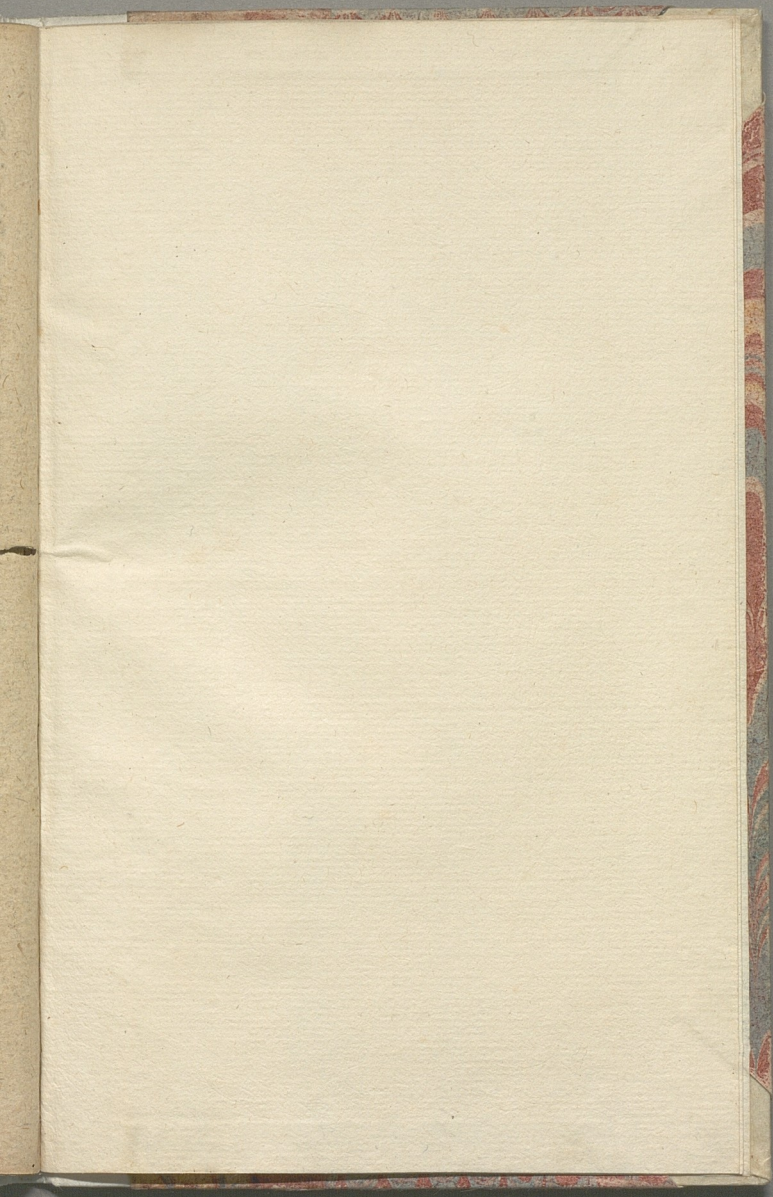
Huru skulle han sådant sinne få/
 At han wille på the högga Bieltar gå/
 Jagh troor han är aff sådana Art/
 Som dansa på iunior Galliart/
 Them plåga intet heller sådan spott hånda/
 Falla the intet/ ey blifwa the hängda:
 Ath sådant Taal monde the alle lee/
 Then som skaden haar/ får nogh spee.
 Sedan Poiken Orsaken sade/
 Diefwulen the Orloff gofwe.

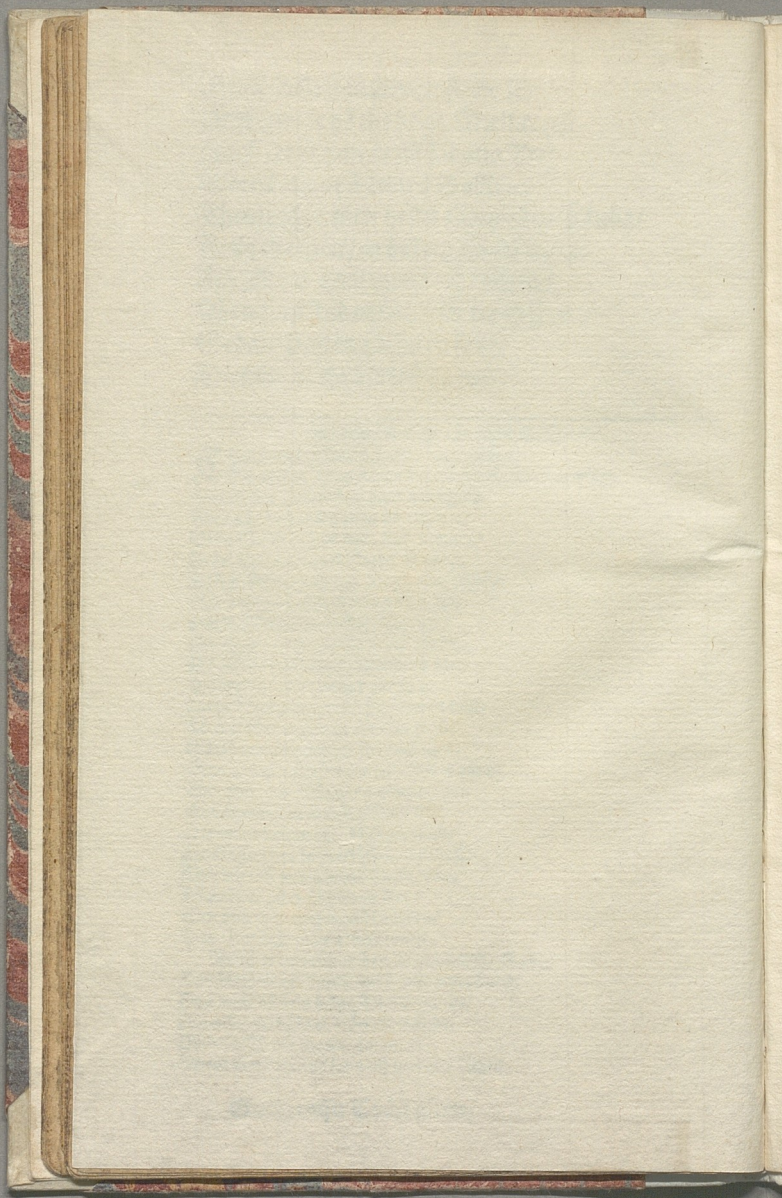
Til then Christelige Läsaren.

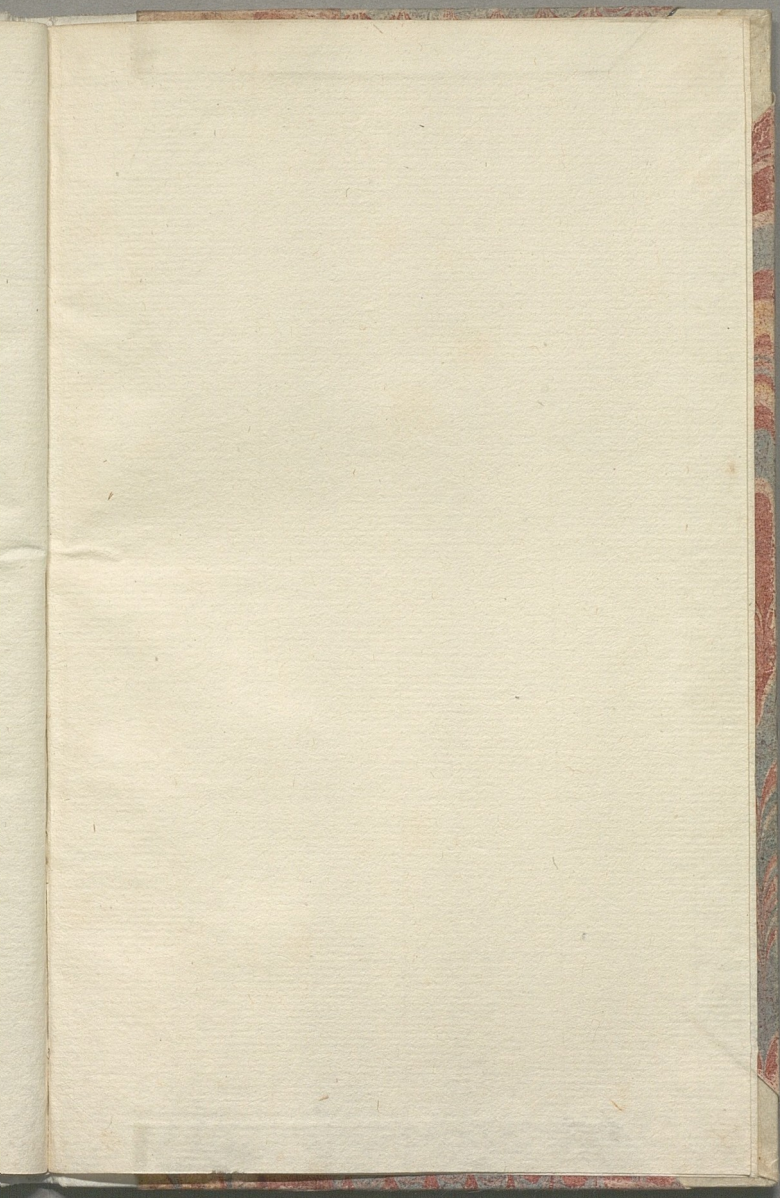
Christelige Läsare tu hafwer nu förståde/
 Huruledes Munkarna hafwer medh Kunsen gått/
 Hurudana Budet han haar bedrifwit/
 Ther på tänct medhan tu äst i tiffwet/
 Bedh Gudh at han wille tigh bewara/
 Från Diefwutens illstiftiga Snara/
 Ty han sofwer atdrigh Dagh eller Natt/
 Går omkring at förderfwa of brätte/
 Om icke Gudh hade thet affwände/
 Och them nådeligen sin hielp sände.
 Så hadhe han them allsamman fått/
 Hwilet ther aff blifwer förstått/
 Hwar Gudh icke är/ är Diefwuten wiff/
 Thet sågher jagh tigh förvthan tiff.
 Såtedes måge många ther aff lära/
 Man stat icke Diefwuten til Clöskret bära/
 Eller målan på Wäggen vthan swije/
 Han kommer doch wät obudin tije/
 Och kommer han tije/ så säger jagh/
 Thet blifwer en synnertigh gott vthaff/
 Thet må full wetta hwar Gudz wän/
 All ondt at göra är han en seen/
 Kan han man något ondt påföra/
 Han låter sigh intet arbete spara.

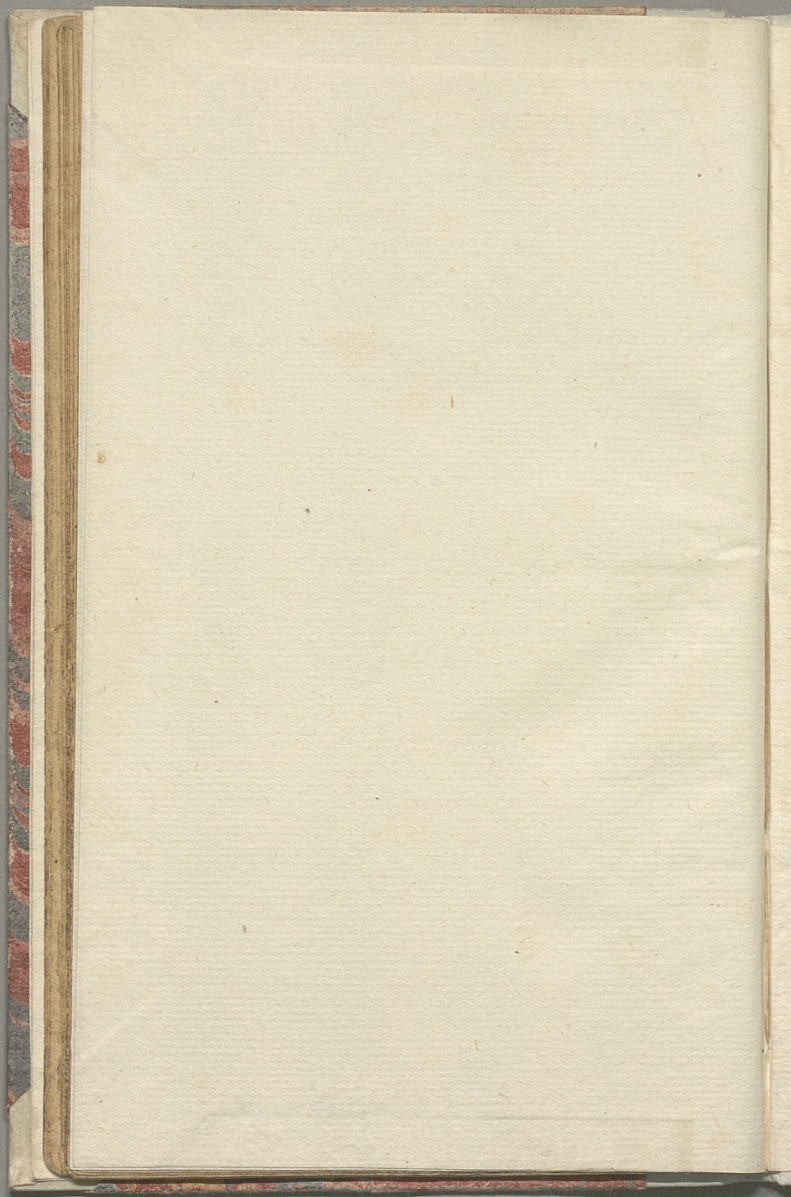
Nu låter of bidhia then Wzmectighe Gudh/
 Han för låter of/ hafwe wij brutit hans budh/
 Han wille of sina heiga Englar sände/
 Och ant ondt nådiat från of wände/
 Of til fröjd och myctig gamman/
 Hwem thet begårar säya aff hiertat/ Amen.

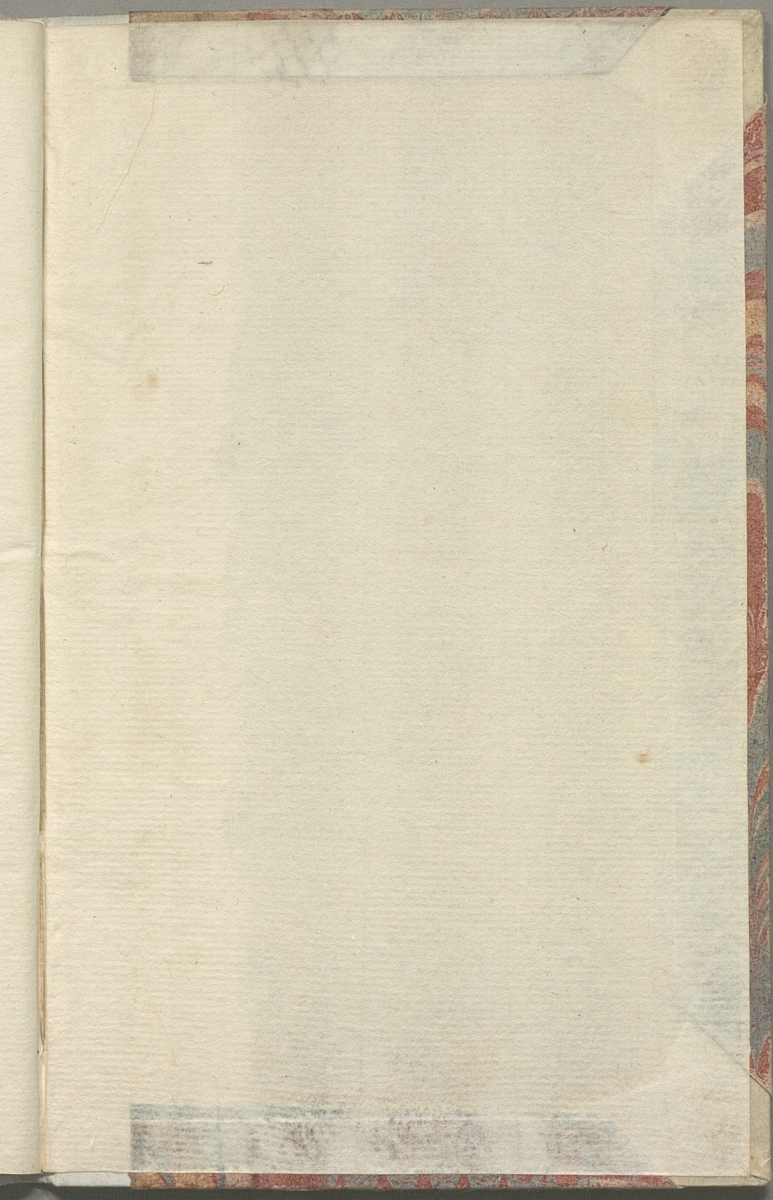
Gudh mijn Tröst allen.

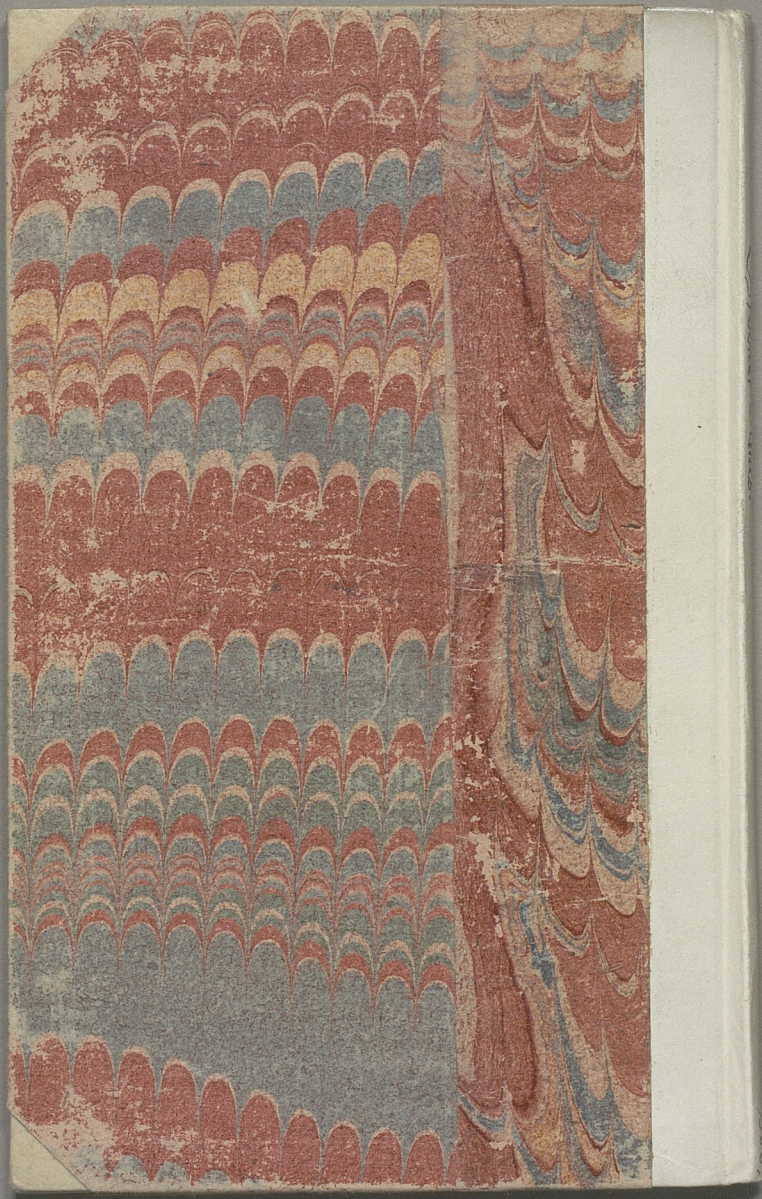

www.books2ebooks.eu